

på velfærd, der halter. Svaret er en ny regering, der investerer i velfærd, fordi den mener det – og ikke som nu, hvor der blot skal dækkes over endnu flere og endnu større skattelettelser.

For Socialdemokraterne er der fire klare prioriteter ved efterårets finanslovforhandlinger.

Velfærden skal tilbage i centrum. Vi skal have klare velfærdsrettigheder, ikke uforpligtende kvalitetsstandarder, som ingen vil tage ansvaret for bliver til noget.

Uligheden skal bekæmpes; den skal ikke ignoreres, ej heller accepteres. Vi har behov for mere samling, mere sammenhængskraft – ikke for en større splittelse af vores samfund.

Vi skal investere i Danmarks fremtid. Vi skal investere i det, vi lever af, altså uddannelse, forskning og nye virksomheder, og vi skal investere i det, vi lever for, nemlig kulturen, naturen og vores ansvar uden for landets grænser.

Samtidig skal klimaet beskyttes. Alle taler om klimaet, men regeringen gør intet ved det, og alt imens går det den gale vej med vores indsats for et bedre klima.

Lyser fremtiden så ud af finansloven? Nej, finansministerens finanslov er fyldt med så meget varm luft, at man allerede af den grund bliver nervøs for den globale opvarmning. Og sandt er det vel også, at vi slet ikke skulle have haft denne debat i dag, men skulle have været i valgkamp og kæmpet mod løfter om endnu bedre og billigere velfærd for at dække over endnu flere og endnu større skattelettelser.

Uheldigvis for bluffnummeret viste økonomi- og erhvervsministeren sin styrke. Vi vil faktisk gerne sige tillykke til økonomi- og erhvervsministeren. Han har fået en helt igennem urimelig behandling. Han har kæmpet sin sag, han har sikret skattelettelser på bekostning af velfærd.

Det er Dansk Folkeparti, der har svigtet. De valgte igen skattelettelser frem for velfærd på trods af løfter om det modsatte. Dansk Folkeparti har lagt stemmer til en skattelettelse, som Ældre Sagen mener er meget dårlig for pensionisterne – en skattelettelse, som overser de fleste pensionister inklusive de dårligst stillede af dem.

Resultatet af skattelettelsen er et finanslovudspil uden penge til de massive velfærdsløfter, regeringen har stillet befolkningen i udsigt. Statsministerens stort anlagte hjemkomststunt om akutbehandling af kræftpatienter står nævnt med få linjer i forslaget og ikke med nogen penge. Regeringens såkaldte kvalitetsreform skal især betales med penge hentet fra andre områ-

der og løftebrud over for børnefamilierne. Løftet om 1,9 mia. kr. om året til fagbevægelsen og ikke mindst medlemmernes efteruddannelse er skrumpet kraftigt ind. 11 kvalitetsstandarder er ukonkrete, udefinerede og bliver måske først til virkelighed i forhandlingerne om finansloven.

Præsentationen af finansloven så ellers godt ud. 10 mia. kr. til en kvalitetspulje helt frem til år 2011, 37 mia. kr. til velfærd frem til år 2015 – alt sammen fulgt op af en kvalitetsfond på intet mindre end 50 mia. kr. til bl.a. investeringer i skoler og sygehuse frem til år 2018. Men bag finansministerens billede af sig selv som en mellemting mellem Mother Teresa og Frelsens Hær gemmer der sig en virkelighed, som han ikke fortalte om.

Kvalitetspuljens 10 mia. kr. frem til år 2011 dækker under ingen omstændigheder regeringens mange løfter til kræftpatienter, fagbevægelse, kommuner, regioner og alle os andre om mere og bedre velfærd. De 37 mia. kr. til velfærd frem mod år 2015 sikrer kun med nød og næppe, at det offentlige forbrug – vores velfærd – følger den generelle velstands- og befolkningsudvikling; der er ikke tale om serviceforbedringer.

De 50 mia. kr. til renovering af bl.a. skoler og sygehuse betyder reelt kun, at de offentlige investeringer i år 2018 vil være på det niveau, vi kendte i år 2006, altså for næsten 2 år siden. Og derfra er der meget langt til år 2018.

Hvorfor fortalte finansministeren ikke det, da han stod og jonglerede med sine tabeller og sine gigantiske lagkager, da han fremlagde finansloven? Jo, det gjorde han selvfølgelig ikke, for så skulle han samtidig have fortalt, at prisen for at få en så beskeden velfærd og nedskæringer rundtomkring i kommunerne er, at regeringen de næste 10 år sammenlagt giver 100 mia. kr. i skattelettelser.

Valget i dansk politik er altså meget klart. Socialdemokraterne vil velfærd, regeringen vil skattelettelser. De penge, regeringen nu bruger på skattelettelser, skal bruges på velfærd og investeringer i Danmarks fremtid.

Velfærdssamfundets kerneområder skal i fokus. Siden år 2001 har regeringen pustet sine løfter om bedre velfærd så meget op, at mødet med virkeligheden ofte ryster befolkningen. Tiden, hvor finansministeren sammenligner sig selv med Mother Teresa, mens børnene i skolegården undgår de uhumske toiletter, skal simpelt hen være slut. Der er brug for en ny, stærk velfærdsalliance mellem borgere, stat, regioner og kom-